

på den pågældende ejendom ved anmeldelsen. Det er en ændring i forhold til retsafgiftsloven. Det betyder, at det er registrering i den enkelte rubrik i tingbladet, der udløser afgift. Det er kun tinglysninger, der er omfattet af § 8, der er helt afgiftsfri. Området for § 8 svarer stort set til området for retsafgiftslovens § 41 d.

Efter den tidligere gældende regel i retsafgiftslovens § 41 b skulle der kun betales én afgift på 1.200 kr. pr. dokument, der blev anmeldt til tinglysning. Det var efter retsafgiftsloven uden betydning, om dokumentet vedrørte flere faste ejendomme og om dokumentet gav anledning til indføringer i mere end én rubriktype på tingbladet for den pågældende ejendom.

Der kunne derfor spares penge ved at lade det dokument, der blev anmeldt til tinglysning, omfatte så mange ekspeditioner som muligt.

Overgangen til systemet i tinglysningsafgiftslovens § 7 skal ses i sammenhæng med, at formålet med tinglysningsafgiftsloven var at begrænse afgiften til registrerede transaktioner. Det medførte, at en stor del af området for stempellogen blev afgiftsfrit, eksempelvis oprettelse af lejekontrakter vedrørende fast ejendom, lige som den del af låneområdet, der ikke var sikret med tinglyst pant.

Ad 1

I lovbemærkningerne til tinglysningsafgiftslovens § 7 fremgår det klart, at der er afgift på tinglysning af en disposition over en fast ejendom, dvs. den registrering der sker på hver enkelt ejendoms blad i tingbogen i konsekvens af anmeldelsen. Der er dog en særregel i bestemmelsen for rettigheder af samme type mellem samme parter.

Det er lagt åbent frem i den daværende skatteministerens svar til stempeludvalget på en henvendelse fra Dansk Ejendomsmægler Forening (L 208 bilag 19 og bilag 42)

2. Skatteministeren opgav ikke nogen sontring, da sontringen bestod allerede ved fremsættelsen af L 208. Det nye i L 25 bestod alene i at overføre lovbemærkninger til § 7 om samme parter som betingelse for kun at betale 1 x fast afgift. Det var kun en teknisk ændring.

Der henvises herom til mit svar på spørgsmål S 2184 af 28. marts 2001 til Tom Behnke, L 217 – bilag 420 og den daværende skatteministers svar L 25 bilag 10.

Ad nr. 3-4.

Det er hovedreglen i forbindelse med anvendelse af § 7, at den registrering, der i forbindelse med tinglysningen sker i de enkelte rubrikker i den enkelte ejendoms blad i tingbogen, udløser den faste afgift på 1.400 kr. Det betyder, at der ved indføringer i forskellige rubrikker på det samme tingblad betales flere gange den faste afgift foruden evt. procentafgift. Tinglyses eksempelvis et skøde som adkomst, som byrde vedrørende oversigtsservitut og som pantstiftende for gæld til grundejerforening, så betales der 3 x 1400 kr. foruden variabel afgift.

Undtagelsen er, når flere indføringer sker i samme rubrik på det samme tingblad som følge af samme rettighedstype. Det betyder, at der kun betales 1 x fast afgift.

I det tilfælde, hvor flere ejendomme har samme ejer gælder yderligere den undtagelse, at såfremt flere indføringer sker i samme rubriktype på hver enkelt ejendoms tingblad, udløser det kun én x fast afgift.

Der sondres således mellem samme rettighedstype og forskellige rettighedstyper og mellem samme parter og forskellige parter (identitet mellem rettighedssubjekt og pligtsubjekt).

Anmeldelse til tinglysning i samme dokument af samme type rettigheder på flere faste ejendomme udløser afgift for hver enkelt ejendom, når ejerkredsen er forskellig. Der er kun tale om at samme type af rettigheder for en længere række ejendomme med forskellig ejerkreds er optaget i samme dokument

Flere personer kan være henholdsvis sælger eller køber af den samme ejendom, eksempelvis et kollektiv, ligesom flere ejendomme kan være omfattet af en ejendomshandel. Det vil fortsat være samme parter, og derfor omfattet af afgiftsbegunstigelsen i tinglysningsafgiftslovens § 7.

Det er søgt at tydeliggøre sontringerne ved opdelingen af § 7 i L 25 – § 7, stk. 2 (samme ejendom) og § 7, stk. 3 (flere ejendomme).

5. Det fremgår af såvel side 29 som side 21 i betænkningen, at registreringsafgiften ikke skønnes at ville påvirke registreringsadfærden. Det var stempeludvalgets opfattelse, at der ikke var risiko for at parterne fravalgte registrering, fordi der var en række retsvirkninger forbundet med registreringen, eksempelvis beskyttelse